

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi 2 x dziennie

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chełmiński.
Za wszelkie inne działy odpowiada Edmund Rakowski, wszyscy w Poznaniu

Wydawnictwo: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna
w Poznaniu, św. Marcin 70

Nr. 602

Poznań, środa dnia 30 grudnia 1936

Rok 31

Sprawa pożyczki dla Polski w parlamencie francuskim

Izba deputowanych uchwaliła jednomyślnie gwarancję państwa francuskiego dla pożyczki

Paryż. (PAT.) Posiedzenie izby deputowanych otwarto o godz. 9 min. 35. Izba uchwaliła projekty ustaw o rozjemstwie przymusowym i o kredytach na obronę państwa, poczem rząd zwrócił się o przeprowadzenie natychmiast dyskusji o projekcie upoważnienia min. skarbu do udzielenia gwarancji państwa francuskiego dla pożyczki rządu polskiego i pożyczki Tow. Kolejowego Francusko-Polskiego.

Dep. Maxence Bibie (soc.) w imieniu komisji do spraw zagranicznych wypowiada się za projektem, wskazując na traktat przymierza i węzły, łączące Francję z Polską. W czasie podróży gen. Gamelina do Polski i marszałka Smięgłego Rydza do Francji, wzajemne objawy sympatii umocniły jeszcze przyjaźń między obu narodami. Polska zwróciła się o pomoc finansową, aby wykonać prace nieodzowne. Zawarcie układu w tej sprawie wzmacnia sojusz francusko-polski, nieodzowny dla zagwarantowania pokoju w Europie. (Oklaski na wszystkich ławach).

Zkolei min. spraw zagran. Delbos oświadczył: Rząd polski dla urzeczywistnienia swego planu zwrócił się do Francji o pomoc finansową. Pomimo, że finanse Polski są w stanie zupełnego zdrowia, Polska nie mogłaby własnymi wyłącznie siłami planu tego wykonać. Przyjaźń, łącząca nas z Polską, nakazuje nam przyjść jej w tej sprawie w pomoc. Nowy układ został zawarty między Francją a Polską, aby zharmonizować akcję pokojową tych krajów w atmosferze współpracy pełnej zaufania. Projekt ustawy pozwoli na wprowadzenie w życie umów, posiadających w okolicznościach obecnych szczególną wagę. Polska zobowiązuje się do poczynienia licznych zamówień w przemyśle francuskim z dziedziny zaopatrzenia w sprzęt wojenny, nieodzowny dla obrony narodowej. Ulokowanie pożyczki nie mogłoby być dokonane bez gwarancji państwa francuskiego. Przedmiotem ustawy jest właśnie ta gwarancja. Izby prawodawcze polskie wypowiedziały się za podjęciem prac na rzecz wzmocnienia obrony narodowej. Układ, o którym mowa, odpowiada tej właśnie konieczności, a przez to samo odpowiada potrzebom obrony narodowej Francji. (Oklaski na wszystkich ławach).

Fernand Laurent (rep. niezależny) oświadcza, że skoro nawet komuniści popierają ustawę, to tembardziej cała opinia publiczna winna projekt poprzeć tak, aby uzyskać jednomyślność.

Po przemówieniach Florimond Bouste (kom.), Louis Marin (federacja republikańska), Margaine (rad.), Grunbach (soc.), minister Delbos zabiera głos ponownie i oświadcza:

„Troska o bezpieczeństwo zbiorowe i bezpieczeństwo Francji nie były ani na chwilę w czasie rokowań pominięte. Mówcy poprzedni podkreślali, że projekt będzie uchwalony jednomyślnie. Dziękuję im za to. Potwierdzimy w ten sposób, że nasze narody, zjednoczone przez wielką tradycję i wspólne ideały wolności, mają jednakowe poczucie niebezpieczeństw, grozących im, i obowiązków, które na nich ciążyą. W solidarności naszych obu państw

upatrujemy jedną z podstaw bezpieczeństwa Francji i Polski i solidności pokoju w Europie“.

Po tem przemówieniu min. Delbosa izba uchwaliła jednomyślnie w obecności 590 posłów cały projekt ustawy.

Paryż. (PAT.) Przewodniczący dep. Baretty zakończył posiedzenie izby deputowanych w sprawie pożyczki

francuskiej dla Polski, podkreślając, że jednomyślna uchwała izby wywoła wielkie zadowolenie w obu krajach, które widzieć w niej będą nową gwarancję pokoju.

Należy zauważyć, że jednomyślność izby przy uchwaleniu ustawy wydarzyła się po raz pierwszy w obecnej kadencji parlamentu francuskiego.

Z hiszpańskiej wojny domowej

Walki toczą się na wszystkich frontach

Paryż. (PAT.) Havas donosi z Avila (po stronie powstańców), że wczoraj na odcinku madryckim wznowiono walki w pobliżu Escorialu. Powstańcy usiłowali zająć dogodniejsze pozycje. Generalowie Franco i Mola ponownie dokonali objazdu frontu madryckiego, poczem odbyli konferencję w Avila. Gen. Varela i Orgaz objeżdżają front, przygotowując przyszłe operacje.

Salamanka. (PAT.) Komunikat głównej kwatery powstańczej donosi, że straty wojsk rządowych na odcinku Teruel przekraczają 300 zabitych.

W okolicach Malagi atak podjęty przez oddziały rządowe załamał się, przyczem nieprzyjaciel cofając się pozostawił na placu boju kilkudziesięciu zabitych.

Madryt. (PAT.) Rada obrony Madrytu ogłosiła o g. 12 następują-

cy komunikat: Na odcinku Usera przeciwnik zrana atakował kilka razy ważną pozycję Elbas Usera, zajęta przez wojska republikańskie. Ogniem karabinów maszynowych ataki odparto. — Na innych odcinkach frontu madryckiego żadnych operacji nie zanotowano.

Na froncie aragońskim posuwanie się naprzód do Teruelu odbywa się systematycznie. Wojska republikańskie zajęły cmentarz miasta Egea de Albarracin i Monte Mansuete.

Na froncie Asturji atak powstańców na Olivarez udaremniono.

Na froncie Kordoby wojska republikańskie rozwinęły kontratak i odebrały pozycje, które przeciwnik zdołał niedawno zająć znienacka. Na tym odcinku stwierdzono obecność licznych kontyngentów wojsk niemieckich.

Okrucieństwa czerwonych wobec kleru

Paryż. (PAT.) Havas donosi z Avila:

W związku z oświadczeniem prymasa Hiszpanji ks. kard. Isidoro Gomaa, że przeszło 5.000 księży i zakonników zostało rozstrzelanych, spalonych lub zamęczonych przez wojska rządowe, kurja biskupia w Avila zwraca uwagę, że oznacza to trzecią część duchowieństwa, pozostałego na terytorjum, znajdującym się pod władzą rządu w Walencji.

Kurja zwraca uwagę, że na 35.000 duchowieństwa świeckiego i zakonnego, znajdującym się w Hiszpanji w dn. 18 lipca, około 15.000 pozostało na terytorjum, podległym rządowi w Walencji. Powstańcze władze państwowe oceniają ilość ofiar czerwonego teroru pośród duchowieństwa jeszcze bardziej pesymistycznie.

Tymczasem powstańcy...

Avila. (PAT.) Specjalny wysłannik Ag. Havasa donosi, że wiadomość ogłoszona przez niektóre dzienniki zagraniczne, jakoby syn Largo Caballero, wzięty do niewoli przez powstańców 5 sierpnia na drodze z Madrytu do Segowji, został rozstrzelany, nie odpowiada rzeczywistości. Ogłoszona ostatnio nota rządowa stwierdza, że więźniowi nie zagraża żadne niebezpieczeństwo i że jest dobrze traktowany.

Sprawa parowca niemieckiego

Berlin. (PAT.) Niemieckie biuro informacyjne komunikuje: Zatrzymany przez czerwonych poza

granicami hiszpańskich wód terytorjalnych oraz uprowadzony do Bilbao parowiec niemiecki „Palos“ został na żądanie krawoznika „Koenigsberg“ zwolniony i kontynuuje podróż.

Berlin. (PAT.) Niemieckie biuro informacyjne donosi, że incydent z zatrzymaniem parowca niemieckiego „Palos“ w Bilbao nie został jeszcze wyczerpany. Władze hiszpańskie zatrzymały część ładunku oraz obywatela hiszpańskiego, który znajdował się na pokładzie okrętu, a więc na niemieckim terytorjum.

Niemcy a wypadki hiszpańskie

Warszawa (Tel. wł.) Wielkie wrażenie we Wiedniu wywołały nadchodzące z Niemiec doniesienia o daleko idących konfliktach, zaznaczających się między kierownictwem sił zbrojnych Rzeszy a kierownictwem partii hitlerowskiej.

Przyczyną tych nieporozumień wewnętrznych jest sprawa rodzaju interwencji w Hiszpanji: politycy hitlerowscy chcą stosować jak najdalej idącą interwencję, zaś przedstawiciele armji i floty doradzają ostrożność, nie chcą wciągać Rzeszy we wir hiszpańskiej awantury. Na tem tle podał się do dymisji szef marynarki niemieckiej admirał Raeder. (w)

Stany Zjedn. dostarczają Madrytowi samolotów

London. (PAT.) W Londynie wywołała niezadowolenie wiadomość, że rząd Stanów Zjednoczonych udzielił

zewolenia na eksport aeroplanów, części aeroplanowych i motorów na sumę pół miliona funtów sterlingów do Bilbao. Dostawa ta, przeznaczona dla rządu madryckiego, uważana jest za wyraźne naruszenie zasad embargo, obowiązującego 27 państw europejskich. Coprawda Ameryka nie uczestniczy w Komitecie nieinterwencji, ale dotąd uchodziło za rzecz pewną, iż Stany Zjednoczone w sposób milczący współdziałały z komitetem. Decyzja Ameryki wywołuje w Londynie zastrzeżenia, ponieważ może ona być wykorzystana przez niektóre państwa jako pretekst do złamania zasady nieinterwencji.

Zdrowie Ojca św.

Rzym. (PAT.) Stan zdrowia Papieża Piusa XI pogorszył się wczoraj wieczorem.

Jakich języków uczą w szkołach w Niemczech

Berlin. (PAT.) Minister oświecenia Rzeszy Niemieckiej Rust wydał rozporządzenie o unifikacji szkolnictwa średniego i wyższego. Na mocy tego zarządzenia w szkolnictwie średnim istnieć będzie typ jednolity szkoły, w którym nauka języków nowożytnych rozpoczynać się będzie od języka angielskiego. W następnych klasach wykładana będzie łacina, a później greka. Do obowiązkowych będą należały egzaminy z języka angielskiego i łaciny, której znajomość dla urzędników uważa min. Rust za nieodzowną. Reorganizacji ulegnie na zasadzie rozporządzenia ministra około 100 gimnazjów.

Żydowska afera w Paryżu

Paryż. (Tel. wł.) W związku z głośną aferą szpiegowską, ujawnioną we francuskim ministerstwie spraw zagranicznych, nastąpiły dalsze aresztowania. W poniedziałek odstawił do więzienia jednego z pomocników Żyda Rosenfelda (głównego oskarżonego), niejakiego Samuela Fradkina, również Żyda. We wtorek aresztowany został były rosyjski adwokat Szapiro (Żyd), który wystarał się dla Fradkina o fałszywy paszport litewski. Przy pomocy tego paszportu Fradkin odbywał liczne podróże zagranicze.

Mówi się, że nastąpią jeszcze dalsze aresztowania.

Zaludnienie Francji i Algieru

Paryż. (PAT.) Opublikowano następujące dane oficjalne o rezultatach spisu ludności we Francji i Algierze w r. 1936: Francja — 39 452 000 Francuzów i 2 453 000 cudzoziemców, łącznie 41 905 968 mieszkańców. Algier — 7 234 000 mieszkańców, z czego 987 252 Europejczyków i 6 247 432 tubylców.

Zwracają uwagę, że ilość mieszkańców we Francji cudzoziemców w r. 1936 zmniejszyła się w porównaniu z r. 1931 o 437 416 osób.

Czang-Kai-Szek składa dowództwo

Nankin. (PAT.) Koła rządowe chińskie informują, że wobec nieprzyjęcia przez komitet wykonawczy dymisji Czang-Kai-Szeka pada się on ponownie do dymisji, oświadczając, że jako przywódca narodu uważa się za odpowiedzialnego za rebelję w Sian-fu. Pozatem stan zdrowia Czang-Kai-Szeka wymaga dłuższego wypoczynku. — Czang-Kai-Szek żąda, aby wydział wojskowy nie stosował surowej kary do Czang-Sue-Lianga wobec jego skrucy.

